

Subkultura

Existují dva základní typy definic pojmu subkultura. Jedná se o Definice substanční a definice funkcionální. Definice substanční se snaží vystihnout podstatu subkultury, zatímco definice funkcionální vystihuje funkce, které subkultury plní. Kde například Bell definuje subkulturu jako „koherentní kulturní systémy.“

Subkultura, pojem složený ze dvou slov, slova sub, které značí svébytnost a odlišnost od dominantní či mainstreamové společnosti značící a slova kultura. Je to také pojem, charakterizující určitou skupinu lidí v rámci nějakého většího společenství. Tento pojem se vztahuje i na speciální skupiny nesoucí odlišné vlastnosti, normy, hodnoty než jsou v životě běžné. Ač tak či tak, hlavním znakem subkultury je viditelné odlišení od dominantních kultur. Subkultury nevznikají pouze v odlehlých či izolovaných částech kultur, ba naopak, čím komplexnější kultury jsou a čím odlišnější je populace, tím je pravděpodobnější vznik odlišných společností, zvaných subkultury. Na vznik subkultur může mít vliv mnoho faktorů, ať už třeba rozdílná etnická příslušnost, odlišný politický názor, životní styl, náboženská orientace, deviantní chování či třeba odlišný pohled na kulturu, a jiné. Většinou je to ale kombinace více faktorů. Basil B. Bernstein ve svých výzkumech dokázal, že výraznou roli při vzniku subkultur hraje proces osvojování. Byla založena dokonce škola zabývající se deviantním chováním, která deviantní chování vysvětluje jako důsledek určitého sociálního učení uvnitř různých sociálních vrstev, které se vzdalují od vrstev dominantních, od dominantních kultur. Míra odlišnosti subkultur od kultur hlavních je pohyblivá. Může být jak minimální, tak v úplně v opozici proti celé kultuře. V takovém případě se jedná o tzv. kontrakulturu, kterou lze charakterizovat jako ostrý kontrast k dominantním kulturám. Tento pojem doložil Shibamoto v roce 1987. Dále Gary Fine roku 1979 doložil pojem idiokultura. Tu charakterizoval tak, že každá skupina lidí vytváří vlastní specifickou kulturu, jako výsledek společných zkušeností a společné interakce. Tento pojem se ale dá použít pouze ve vztahu k malým sociálním skupinám.

Death Metal jako subkultura rockové hudby

Death metal je hudební styl vycházející z heavy metalu, respektive spíše z thrash metalu, který vznikl jako potřeba po extrémech v rámci hudby. V extrémech jako rychlost skladeb, řev v písních atd. Tyto extrémy ale někteří thrash metaloví umělci posunuli ještě dál, do ještě větších extrémů. Vytvořili si vlastní styl death metal. Charakteristickými prvky zde byla extrémní tempa, zkrácené kytary, morbidní texty a hrdelní zpěv nazývaný se Growling.

Tato hudební odnož metalové hudby vznikla v první polovině osmdesátých let ve Spojených státech. Jako jedni z prvních s Death metalem přišla floridská skupina Death. Ta se, i včetně svého frontmana Chucka Schuldinera považovaného za duchovního otce death metalu, stala jednou z nejvýznamnějších kapel tohoto žánru. Společně třeba s kapelou Possessed, která napsala skladbu s názvem Death metal, díky které se spekuluje i nad tím, jestli název této skladby nedal název celému žánru.

Death metal přinesl do života lidí nové impulsy. Jednak to je odlišnost od klasických textů a dále pak komplikovanost hudby, nová rocková móda či projev samotných interpretů. Které si určitá

skupina posluchačů ráda poslechne. Právě díky textům se death metal odklání od klasických témat a ostatních metalových sub žánrů (s výjimkou black metalu) a využívá témata jako smrt, brutalita, satanismus či pocity beznaděje. Využívají i zvráceností, aby poukázali na hlubší souvislosti. Toto je možná jeden z důvodů, proč se kolem tohoto sub žánru vytvořila početná základna fanoušků. Dále ale přinesl složitější pohled na hudbu, kde se hudba dělala složitějšími postupy. Bicí se zrychlovali, kytary zkreslovali, zpěv byl temnější. Death metal se od ostatních metalových subžánrů odtrhl a nabídl i cíleně skupině fanoušků, kterým už do té doby běžný heavy metal či thrash metal nestačil, něco nového. Ti začali svoje nové interprety podporovat, vymýšlet si svůj styl a to hlavně třeba v oblečení. Místo džínových bund a kalhot, které doprovázeli rockovou i metalovou hudbu, se začala objevovat kůže. Death metalová posluchačská základna tedy začala nosit kožené kalhoty, vysoké boty zvané glády, černá trika s různými temnými motivy, případně nábojové pásy kolem pasu, náramky a obojky s hroty či pyramidami. Udělali si svůj vlastní styl, aby se odlišili od ostatních.

Zdroje:

BARKER, Chris. *Slovník kulturních studií*. Vyd. 1. Překlad Irena Reifová, Kateřina Gillárová, Michal Pospíšil. Praha: Portál, 2006, 206 s. ISBN 80-736-7099-2.

HEDBIGE, Dick. *Subkultura a styl*. Překlad Miroslav Kotásek. Praha: Dauphin, 2012, 239 s. ISBN 9788072721979

CHRISTE, Ian, *Ďáblův hlas, Heavy Metal*. Překlad Lenka Fenclová. Praha: BB/Art s.r.o., 401 s. ISBN 80-7341-477-5

Wikipedia: http://cs.wikipedia.org/wiki/Death_metal